N°. 61. A°. 1838.

WOENSDAG, den 1sten AUGUSTUS.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Administrative Policie.

De PASSAGE aan de hoek van de *Watermolen-* en *Heerenstraten*, te rekenen van HEDEN den 31sten Julij, gedurende eenigen tijd, ter zake van noodige reparation, voor Rij- en andere Voertuigen zullende afgesloten zijn, wordt hiervan aan de daarbij belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 31 Julij 1838.
De Eerste Assistent ten Burele van den Procureur Generaal,
CHs. LIONARONS.

POST-KANTOOR.

Onafgehaalde Brieven over de maand *Julij.*

N. C. J. Boer.	M. Mintos.
J. Bent.	Maijer & Co.
J. A. Bakhuijs.	D. Otterhein.
J. Barends.	J. G. Rauppe.
J. Brink.	Wed. Rijnhout.
A. Cameron.	J. H. Reijeg.
M. Chatman.	C. Ravenhorst.
P. P. Corsten.	Riem.
J. Crosbie.	Successie (Directeur der)
P. D. Lusink Jr.	Samson.
W. Carbin.	L. B. Slengarde.
R. Cruden.	Jane Thiel.
C. A. L. Ellis.	L. Underwood.
B. C. van den Ende.	N. Vergeer.
F. J. J. Fockinck.	J. H. G. van Wijk.
Lewis Gonang.	U. Wilkens.
J. E. H. Hubert.	J. P. Weevering.
J. M. Jungling.	J. Wijgers.
M. Janssen.	H. Zantvlied.
P. J. Jullien.	*Koopvaardij:*
J. H. Imthurn.	R. Tjebbes.
H. Kluijtmans.	F. Lange.
Johanna Klopman.	G. van Medevoort.
A. F. Kruger.	Singer.
D. Murkmeijer.	H. Hagers.
A. Muller.	

Paramaribo, den 1 Augustus 1838.
De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

Mengelingen.

DE RAMPSPOEDIGE WEEK.

(Een romantisch Verhaal.)

Als eene eerlijke burgerziel, als een eenvoudige, beschroomde sukkel, ganseh niet geschikt, om geweldige indrukken met de koele bedaardheid van een gemoed, door de slagen van het noodlot gehard, op te nemen, leefde de heer DES ROCHES dertig jaar lang enkel en alleen voor zijn' handel met tapijten, en sloot zijn winkel eerst, toen hij zijn' onbevlekte naam met tweemaal honderd duizend francs in het grootboek zag opgeschreven. Intusschen kwam deze groote som den heer DES ROCHES slechts half toe; de andere helft had hem een vriend op zijn sterfbed overgegeven, met de bepaling, dat hij de inkomsten, daaruit voortvloeijende, tot de meerderjarigheid van den neef des erflaters, dat wil zeggen, vier jaren lang, zoude genieten. In 't voorbijgaan gezegd, een legaat van twintigduizend francs, dat men ganseh niet in den wind slaat. Na afloop van den bepaalden tijd ontstond er een geschil onder de erfgenamen; eene uitspraak van de regtbank had zoo even aan het proces een einde gemaakt; de regten van elken belanghebbende in het bijzonder waren geregeld.

Het was vrijdag — altijd een noodlottige dag voor den geloovigen Christen. De heer DES ROCHES moest 's anderen daags morgens de hondenduizend francs aan derzelver eigenaars overgeven. Ook had hij reeds aan zijn zaakgelastigde, met de wissels belast, de noodige orders gegeven. Onze goede rentenier had daarbij weinig schade te vreezen, op zijn hoogst kon hij er iets bij verliezen, wanneer de eene of andere gebeurtenis de openbare fondsen beneden den prijs liet dalen, om welken hij was ingekocht; uit wijze voorzorg had de heer DES ROCHES bovendien uit het bedrag van het legaat eene som weggelegd, om het verlies, zoo het al plaats had, te kunnen dekken. De renten zelven waren dus voor alle aanvallen veilig.

Geene verontrustende gedachte stoorde de blijde gemoedsstemming van den rentenier, toen hij op den gemelden vrijdag zijn' hoed en rotting nam, en met langzame schreden heenwandelde, evenéens als een man, die naar believen over zijn' tijd beschikken kan en niet veel naar anderen behoeft om te zien; met vergenoegdheid de warme zomerlucht inademende, wandelde hij langzaam in koele bedaardheid daarheen. Om aan zijne wandeling eene zekere plegtigheid bij te zetten, rigtte hij zijne schreden naar de *Tuilliere*, om zijn horologie naar den wijzer van de residentie gelijk te zetten, ten einde dan aan zijne vrienden te kunnen zeggen: »ik heb op mijn horologie hetzelfde uur als de koning."

De renteniers genieten zekere onschuldige genoegens, waarvan wij overige menschenkinderen niet eens een voorgevoel hebben. Maar met dit zaligend gevoel van vergenoegdheid zou het weldra een treurig einde nemen, en aan de bescheidene plannen stond eene wreede storenis in den weg.

Hoog op de straat der *Filles-du-Calvaire*, op den Boulevard, ontmoette den heer DES ROCHES een der aanzienlijkste lieden van zijne wijk, die hem aldus aanspreekt: »Wel, wat zegt ge van 't nieuws?"

»Welk nieuws?"

»Wat! weet ge dat niet? Leest gij dan geen couranten?"

»Met uw verlof. Ik ben voor een franc 's maands in een leescabinet geabonneerd, dat mij mijn journaal op den behoorlijken tijd zendt; ook dezen morgen heb ik het weder ontvangen; echter moet ik bekennen, dat het niet het nommer van vandaag was. Mijne couranten ontvang ik eerst vijf dagen na den datum. Gij zult zeggen, dat dit wat laat is; maar als alles gelijk blijft, komt het toch eindelijk op 't zelfde uit."

»Dan zijt ge met uwe Parijsche berigten geweldig ten achteren. Gij weet dan ook zeker niet, dat er een groot nieuws is? ABD-EL-KADAR's dood!"

»Inderdaad? Wat zegt ge? Maar veroorloof mij, u te doen opmerken, dat gij eene geheele verwarring in mijn geest te weeg brengt, wanneer gij mij vandaag eene geschiedenis verhaalt, die voor mij eerst den volgenden dingsdag had moeten gebeuren. De loop der gebeurtenissen, de orde der dingen is thans in mijn hoofd geheel omgekeerd. De tijding is niet dat al zeer aangenaam, want dit opperhoofd der Beduinen zou ons, dunkt mij nog al veel spel gemaakt hebben."

»Dat is wel mogelijk; maar weet ge wel, dat onze geschillen met hem opgehouden hebben, dat ABD-EL-KADAR een verdrag met Frankrijk gesloten heeft? Hij was onze beste vriend, onze geliefdste bondgenoot, de beschermer van onze Afrikaansche veroveringen geworden. Uit hartstogtelijke voorliefde voor al, wat Fransch is: wilde hij onze gebruiken, onze nijverheid, onze wetten bij zijne onderdanen invoeren; de generaal BUGEAUD had hem reeds overgehaald, om onze grondwet aan zijn volk te laten afkondigen, en de beetwortels in zijne staten te planten; ja, juist de smaak, dien hij in onze zeden en gebruiken vond, veroorzaakte zijn' dood. ABD-EL-KADAR was op eene zeer schoone vrouw, eene Jodin, verliefd geworden, die in *Constantine* op de straat der palmboomen met dadels en olie te koop zit. Tijdens hij de Fransche beschaving nog niet deelachtig was geworden, zou de Bej in zijn' woesten hartstogt het voorwerp zijner liefde zoo maar in zijn serail hebben laten slepen, maar nu, vertrouwd met de afgeslepene poëtische vormen van Europische galanterie, wikkelde zich de geciviliseerde Arabier in zijn' moorkleurigen mantel, en speelde op de guitarre onder de vensters zijner schoone. Ongelukkiglijk was trouwelooze minnenijd met de onberedeneerde liefde tegelijk wakker. MASSAR, een jonge Turk, dien ABD-EL-KADAR met weldaden overladen had, was derzelfs medeminnaar bij de Jodin; heimelijk sloop hij in den donker zijnen weldoener na, en stootte hem den dolk in de borst."

»Eene uitmuntende stof voor een melodrama, zoo als: »*Le festin de* BALTHAZAR" of »*La mort de* KLEBER."

»Het is hier heel wat anders dan melodrama's. Weet ge wel, dat die gebeurtenis, waar gij zoo luchtig over denkt, onze bezittingen in Afrika grootelijks benadeelt? In *Algiers* heerscht de grootste verslagenheid, het ministerie is in eene angstige beweging; men gelooft thans, dat, daar ABD-EL-KADAR dood is, wij onze verovering niet meer zullen kunnen behouden. Een groot ongeluk in Frankrijk — ik twijfel niet, of de effecten zullen vandaag merkelijk dalen.

Wat zegt ge? Zullen de renten dalen? Ja, gij hebt gelijk, dat is een groot ongeluk; bitter beklaag ik den dood van dien Arabier, die zoo veel liefde voor ons had."

Onder deze philosophische bespiegelingen ging de heer DES ROCHES zijns weegs. »Dalen de fondsen," sprak hij bij zich zelven, »dan betaal ik het verschil. ABD-EL-KADARS guitarre en de toomelooze minnenijd van den jongen MASSAR kosten mij misschien duizend francs." Onwillekeurig fronsde de rentenier het voorhoofd, toen hij het Turksche koffijhuis voorbijkwam.

Digt bij de poort Saint-Martin sprak de heer DES ROCHES een' diepzinnigen staatkundige, een' houtkooper, aan, die altijd van zorgen en treurige voorgevoelens zwanger ging, maar vooral in den zomertijd, wanneer het met den houthandel wat slap ging.

»Het zal niet lang duren, of heel Europa staat in vuur en vlam," zegt de houtkooper, en haalt, dit zeggende, een courant voor den dag, die hij zoo even gelezen heeft. »Ik word in dit blad vele vonken gewaar, die eenmaal een' wild om zich heen grijpenden brand zullen veroorzaken."

»Ik versta u; gij spreekt van den armen ABD-EL-KADAR, dien de jonge MASSAR op eene verraderlijke wijze vermoord heeft."

»Ik spreek van deze en andere gebeurtenissen Het vuur smeult op meer dan eene plaats onder de asch. Wij staan op het punt, om allergewigtigste gebeurtenissen te beleven. Vooreerst de tijdingen van Rusland. Hebt gij de bijzonderheden van de afgrijsselijke strafoefening gelezen, die aan den vaandrig ANGUEL voltrokken is? Driemaal moest hij door de spitsroeden loopen, driemaal zich door de sabelslagen van drie escadrons laten villen, en eindelijk smeet men hem op een kar, omdat hij van pijn niet meer gaan kon. De nadrukkelijke wijze onzer dagbladen, bij het vermelden van die zaak, zal zonder twijfel de gevoeligheid der diplomatie gaande maken; dit kan kwade gevolgen hebben. Op eene andere plaats van dit dagblad lees ik het overlijden der koningin van Napels. Eindelijk verneem ik uit Turkije, dat men een' Griek opgehangen heeft, omdat hij aan de echtgenoote van een' Turk zijn hof maakte. Koning OTTO kan zulk eene aanranding niet ongewroken laten voorbijgaan, en Beijeren zal hem zeker ondersteunen. Zoo doende zien zich Turkije, Beijeren, Griekenland, Napels, Rusland en Frankrijk in strijd en vijandschap gewikkeld. Met volle overtuiging laat zich een algemeene brand voorspellen, en dit nieuws moet noodzakelijk eene aanzienlijke daling in de fondsen op de beurs van heden ten gevolge hebben."

»Ach, lieve hemel, alweer dalen!" riep de heer DES ROCHES, »dat is verschrikkelijk."

Eene diepe treurigheid was op het gelaat van den armen rentenier te lezen; zijne oogen zagen er droevig uit; in gedachten verzonken, ging hij langs den Boulevard-Bonne-Nouvelle, toen een zijner vrienden, tegen over het gymnasium, hem met den elleboog stootte, zonder het zelf gewaar te worden.

»Wat scheelt u, PAMPHILE?" roep DES ROCHES, en neemt zijn' vriend bij den arm.

»Wat mij scheelt, vraagt ge mij? Hebt ge dan de courant niet gelezen?"

»Helaas! ABD-DEL-KADAR! Rusland! Turkije! afgrijsselijk!"

»Wat breek ik mijn hoofd met Rusland, met AB-EL-KADAR! Ik loop hals over kop, om de vreesselijke ramp te voorkomen, die ons bedreigt. Ik heb reeds twee centenaars scheepsbeschuit en gezouten vleesch laten inkoopen; morgen laat ik mij in mijn huis metselen; in mijn huis zullen noch menschen, noch elementen toegang vinden. Arme

DES ROCHES in welk een' tijd leven wij! Maar misschien is u de ontzettende tijding nog niet ter oore gekomen. Lees dit artikel eens. De pest is in *Marseille* uitgebroken. Dat is echt waar. De pest — hoort ge wel? De wezenlijke pest, de oostersche pest, de pest van *Jaffa*, dezelfde pest, die vóór honderd zeventien jaar in *Provence* woedde. Anders wist men *Parijs* en het overige Frankrijk door een gezondheids-cordon te beschermen, heden ten dage neemt men zulke maatregelen niet meer; maar 't is ook waar, dat men ze toch niet meer zou kunnen tegengaan, zoo ver heeft zij zich reeds verspreid. Zonder twijfel is reeds de eene helft van het departement der monden van de *Rhone* gestorven, en de andere helft, die haar heil in de vlugt zoekt, doet ons wanhopig den dood te gemoet zien. De verslagenheid heeft den hoogsten graad bereikt: vele personen zag ik verbleeken, sidderen en zuchten. Ach! wij renteniers hebben dubbelde verliezen door dezen geesel des menschdoms te verwachten, want reeds vandaag dalen de fondsen bij de eerste tijdingen van het te vreezen onheil."

Door dezen nieuwen slag geweldig getroffen, zette de heer DES ROCHES zijne wandeling in de zwaarmoedigste stemming voort. Bij het Panorama komt hem een man met een bleek gezigt tegen en spreekt hem op een' treurigen toon aan:

»Vriend DES ROCHES, laten wij ons lot met bedaardheid afwachten! De wereld vergaat niet door vuur, maar door slangen, dat is zeker. Overal verschijnen deze afschuwelijke gedrogten, en verslinden menschen en dieren. In *Besançon* moest men het garnizoen tegen eene ontzaggelijke slang laten uitrukken. Bij *Havre* vertoonde zich in de openbare zee eene slang, vijf honderd voet langer en dikker dan een oorlogschip. De scheepvaart is belemmerd, de handel staat stil. Altijd zal de slang voor het menschelijk geslacht een schrikbarend voorwerp blijven; men moet daarom op het uiterste bedacht zijn.

»Gij doet mij schrikken! ... Geloof gij dan, dat de slangen ook invloed op de openbare fondsen uitoefenen?

»Hoe kunt ge toch zoo onnoozel vragen! Een ongeluk dat tevens de openbare veiligheid en den koophandel bedreigt, moet noodzakelijk eene algemeene daling na zich slepen."

De heer DES ROCHES werpt een schuwen blik op de beurs en zegt bij zich zelven: »Wie weet, hoe lang in dit oogenblik de fondsen ten gevolge van zulke schrikkelijke, achter elkander inloopende berigten reeds gedaald zijn! En ik heb order gegeven, om mijne effecten te verkoopen; en morgen reeds moeten de honderd duizend francs betaald zijn. Reeds in gewone tijden zou ik bij de lieden, die eene pik op mij hebben, naauwelijks eenig uitstel kunnen uitwerken; maar onder de tegenwoordige treurige omstandigheden zullen zij nog meer op eene spoedige voldoening aandringen. Bovendien is het reeds te laat, het slaat vijf ure, mijn last is volvoerd, de zaak is gesloten, mijn ondergang onvermijdelijk!"

Werktuigelijk zette de arme rentenier zijnen weg naar de Tuilleries voort. Aan den hoek van de straat *de la Paix* drukte hem een jongman van zijne kennis de hand en zeide: »Wel, mijnheer DES ROCHES, wat zegt ge er van, zoo even is de nieuwe wet voor de nationale garde bekend gemaakt."

»Wat gaat mij dat aan," hervatte DES ROCHES; »ik ben al over de zestig, en heb allang mijn kruidhoorn in den tempel des ouderdoms nedergelegd. Deze phrase," voegde de rentenier er bij, »is afkomstig van een profesor in de fraaije letteren, een' voormaligen korporaal in mijne compagnie."

»Gij moogt God danken, dat gij reeds zestig zijt. Wij arme jonge lieden moeten ons laten opschrijven en montering aanschaffen. Binnen twee maanden moet ik mij in volle uniform op de mairie vertoonen. Welk een bittere teleurstelling! En dan het costuum! Ook al eene geldafpersing; achter den valschen schijn van verborgen armoede moet men thans voor den dag komen, of zich doen aderlaten, om hare waarde te handhaven. Er zullen revuen, wapeningen en exercitien verordend worden, zegt de wet, dat wil zeggen; de gedwongen dienst zal van dag tot dag strenger worden. Voor ons is er geen veiligheid meer; over geen dag, geen uur kunnen wij vooruit vrij beschikken, want de wachtlijst hangt steeds dreigend over onze hoofden. De garde-nationaal denk, en de sergeant-majoor wenkt. De jonge lieden uit onze dagen zullen het niet, zoo als gij, tot een frisschen, krachtigen ouderdom brengen. Dertig jaar in onstuimige nachten op schildwacht staan en patrouilleren, beloven ons wrakke leden en kale hoofden, want door die militaire heeredienst is alles in gevaar, onze vrijheid, ons geld, onze gezondheid. De dienst vergt van ons tegelijk vermogen en leven."

»Die uitdrukking komt mij wat te sterk voor, mijn jonge vriend," hernam de heer DES ROCHES, die in sombere gepeinzen verdiept, alleen de laatste woorden gehoord had.

»Geloof mij," dus ging de onvrijwilige garde-nationaal voort, de bloem der bevolking van *Parijs* deelt in mijn gevoelen. Alle lieden van doorzigt en verstand spreken er even als ik, en ik vrees, dat de gevolgen der nieuwe wet zich het nadeeligst bij den thermometer der openbare meening ('k bedoel de fondsen) zullen openbaren."

»Dus al weer eene reden om te dalen!"

»Zonder twijfel!"

Toen de heer DES ROCHES over de Vendome-plaats ging, kwam het hem voor, alsof de zuil op hare grondvesten waggelde. Op de aangezigten dergenen, die in de Tuilleries wandelden, geloofde hij was kommer en angst te lezen. Hij kwam lieden voorbij, die couranten lazen, en hoorde van niets dan ongelukken spreken. De volgende woorden klonken hem op eene verschrikkelijke wijze in de ooren:

»De cholera doet Italie uitsterven. — In *Guyana* heeft men de Negers doodgeschoten — verschrikkelijk! — Nieuwe berigten over de vermoording van PAU. — De koning van Hanover schaft de constitutie af; dat zal slecht afloopen. — Sedert een paar dagen acht en twintig bankroeten bekend gemaakt. — Zoo even heeft men den jongen graaf VIELAHERMOSA onthoofd. — Geloofwaardige bijzonderheden van den zelfmoord van Doctor P... — Twee kolommen met diefstallen en ongelukkige voorvallen, dagelijksche bladvulling voor de couranten! — Eene aardstorting in een collégie; de Faubourg St. Germain staat in gevaar, met huid en haar in de katekomben te verzinken. — In het hotel Corneille viel eene jonge vrouw van de trappen af. — En de ongelukkige luchtreiziger stierf op de plaats zelve."

Door zulke treurige geruchten vervolgd, verliet de heer DES ROCHES de Tuileries. In zijn hoofd snorden en gonsden al die nieuwigheden, die men hem in twee uren tijds aangebragt had. Aan den Pont-Royal kwam hem zijn Doctor tegen, die hem aansprak: »Gij ziet er niet al te best uit, mijnheer DES ROCHES. Een weinig hoofdpijn — dat zal wel overgaan. De arme prins TALLEYRAND mogt wel willen, dat hij er niet slimmer aan toe was, dan gij; want zonder twijfel hebt ge heden morgen in de courant gelezen, dat de heer DE TALLEYRAND op het uiterste ligt; zijn toestand laat op geen beterschap meer hopen. Het is eene erge zaak. Zijn dood zal van onberekenbare gevolgen zijn!»

»Onberekenbaar voor den staat en de openbare fondsen niet waar, Doctor?»

»Dat geloof ik wel! Is namelijk TALLEYRAND voor den aanval bezweken, en het nieuws verspreidt zich op de beurs van heden, dan wed ik, dat de fondsen vijftig percent dalen, zoo als in het rampzaligste tijdstip der nieuwe geschiedenis."

»Vijftig percent!" riep de heer DES ROCHES smartelijk uit, en nam afscheid van den doctor. Daarop verwijderde hij zich en bromde de afgebrokene woorden: »In den grond geboord. — op mijne jaren! — — En geen ander uitzigt, dan invasie, instorting, pest, omwentelingen, vratige monsters en hospitaal. Liever een schielijk einde!"

Die heillooze ingeving volgende, klom de heer DES ROCHES op de leuning en sprong in de rivier.

* * *

Met den grootsten angst had de trouwe huishoudster den ganschen nacht door tot 's morgens toe op haren meester zitten wachten. Toen de heer DES ROCHES niet voor den dag kwam, stelde zij, in tranen smeltende, eene beschrijving van zijn persoon op; en men las 's anderendaags in verscheidene kleine couranten onder de rubriek: Verlorene voorwerpen: »Een man, in een hazelnootkleurigen jas, met bombazijnen broek, wordt vermist. Wie berigt van hem kan geven, zal eene goede belooning ontvangen in de straat des Tournelles No. 12.

Advertentiën.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van den Heere Gouverneur Generaal *ad interim*, der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan de minst inschrijvenden besteden, de levering van *vier* stuks zoogenaamde *ZEE KORJALEN*, op de konditien en voorwaarden, en volgens de nadere beschrijving dier vaartuigen, welke voor de gegadigden ten lokale der Financieele Administratie ter *visie* liggen, en alwaar de verzegelde inschrijvingsbilletten zullen worden aangenomen tot Maandag den 6den Augustus aanstaande, des morgens ten *negen*uren.

Paramaribo, den 30 Julij 1838.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

De Heer J. DE BROUWER door de *Commissie van Geneeskundig onderzoek en toevoorzigt*, als STEDELIJKE HEELMEESTER in deze Kolonie geadmitteerd zijnde, zoo wordt hiervan, bij deze aan de belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 30 Julij 1838
De Scriba der Commissie voornd.,
JOHs. ABRAHAMSZ.

(29321) De Ondergeteekende presenteert te Koop aan, de door hem aangebragte GOEDEREN, en ook met de laatste gearriveerde Schepen ontvangen:

Beste Kraan- en Kraszagen; Timmermans- en Schrijnwerkers dito; geelhechte Houwers; Houwelen van 8 en 9 duim; Schoppen; ijzeren Potten, met en zonder gemaljeerd; Beitels in soorten; mes, ½ rond en 3 k. Vijlen; Deur-, Kabinet-, Lade- Kisten- en hang Sloten; Deur- en Kabinet Schuiven in soorten; patent Wijnkranen; Katrollen voor Venster en Lantaarn; Koperen en Ebben Houten Schilderijen en Komode knoppen; Koffijmolens; Koperen, Filtereer Koffijkannen; en Bootlantaarns in soorten; Tinnen Potten; Zink Nachsttoel dito; Brittannie metalen Klisteerspuiten; bladen Rood Koper en diverse andere Koperen-, IJzeren- en Tinnen goed; London Poorter en Ale in vaten van 7 dozijn en bij het dozijn; Princesse Bier in manden van 2 dozijn Kruiken; extra Chery- en Raspberry Brandy; Persico en Anisette in ½ flesjes; Roode- en Maderawijn in vaten en bij het dozijn; Genever en Brandewijn in Keiders; Chlorid Soda en Carbn. Soda Poeijer in fleschjes; Banket en bitter Koek; Rozewater; Pruimen; Rozijnen; Korenten; Vijgen; Zoete- en bittere Amandelen; witte- en bruine Kandysuiker in Stopen; Broodsuiker; beste Elixer; Anijszaad; Engl. kasseer Vleesch meTong en zonder Bonken; Boter; Zme.-, Komijne- en Zwitsersch Kazen; rook Zalm in blik; Haring; Anchovis; Hammen; Worst en Saucijsjes; Zoete-, Raap- en Lijnolie, Engelsch Glaswerk; Porseleinen Serviesien, Koffijkommen en Schotels en bloem Vazen; Engelsche Chaistuigen voor 1 en 2 Paarden; Vrouwen- en Mans Zadels; dubb. Toomen Martingalen hoofd stellen voor paarden op Stal, Chaise zweepen met Ballein enden en Jocky dito Karwatsen; Mans- en Jongens witte- en zwarte Baever Hoeden; Dames-, Meisjes- en Kinderen Stroo dito; fraaije Bloemen en Linten; witte- en zwarte Kante en Zijden Echarpes en Mantielje voor Dames; Mans-, Vrouwen- en Kinderen Kousen; Dames Laarsjes en Schoenen; Mans- en Jongens dito; patent zwarte Kousen; zwart-, blaauw- en grijs Everlasting; grijze Linnen Dril; witte Satinet of Engels. Leêr; Everlasting Jassen; Lakensche dito en Rokken; gestikte dekens; wit- en gecouleurd katoenen Hangmatten; Jaconets; witte-, gebl. en gec. Neteldoeken; Calico's; Schots- en Katoenbatist; dito doeken, zwarte Zijde gemaakte Cravatten; Iersche en Duitsche Linnen en Launlang in soorten; blaauwe Doeken, Gingham, witte Franjes in soorten, Damasten Tafellakens en Servetten, Kinderen Manden - Wagens en Wiegen, Sluitmanden, grof Zout en diverse andere GOEDEREN meer.

M. N. MONSANTO.

(29318) De ondergeteekende voornemens zijnde, binnen kort deze Kolonie te verlaten, biedt haar overige *WINKELWAREN* voor *inkoops-prijs à Contant* te Koop aan; — en verzoekt mits deze al de genen welke eenige vorderingen aan haar en vóór overledenen Echtgenoot hebben, hunne Rekeningen in te zenden om na accoord bevinding betaling te erlangen; — alsmede die genen die aan haar verschuldigd zijn, betaling te komen presteren, daar zij anders hoe ongaarne ook, verpligt zal zijn de nalatigen in regten te doen vervolgen.

Paramaribo, den 29 Julij 1838.
Wed. J. D. WITT.
geb. KREIE.

(29319) De Weduwe J. J. DUNCAN geb. POMMERESSCHEN, heeft tot haren *Generalen Gemagtigde* benoemd den Heer H. F. WESENHAGEN, ten wiens huize zij tevens haar *Domicilium Citandi et Executandi* kiest,

Paramaribo, den 28 Julij 1838.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.